

NASLOUCHÁNÍ UŠIMA LÁSKY

Programovací partner: GK 7
Rodina čištění (GK 13, 30)Fyziologie: amygdala
Aminokyselina: glutamin

STÍN 13 NESOULAD

CHEMIE PESIMISMU

Genový klíč 13 se týká jediného tématu a tím je naslouchání. S pomocí tohoto klíče zjistíme, jaké množství aspektů se nachází v umění naslouchat a jak těsně je spjato s tím, zda se naše vědomí rozšiřuje či zužuje. Na stínové frekvenci GK 13 se jedná o stín Nesouladu, což je neschopnost naslouchat svým zkušenostem a poučit se z nich. Naslouchat znamená něco zcela jiného než slyšet. U poslechu se jedná o pouhé akustické vstřebávání zvukových informací, zatímco naslouchání je něco, co můžeme provádět jedině prostřednictvím celé své bytosti. Aby bylo naslouchání efektivní, je často zapotřebí stáhnout se do samoty a dopřát si dostatek času. Naslouchání rovněž úzce souvisí se způsobem, jakým zpracováváme své životní zkušenosti na emoční úrovni. Spojitost mezi nasloucháním a emocemi výrazně ovlivňuje budoucnost tohoto genového klíče a zejména jeho stínové frekvence. Chemické procesy související s emocemi procházejí v současné době mimořádnými změnami způsobenými mutací, která probíhá v oblasti solar plexu všech lidí, a stín 13 bude těmito změnami rovněž zasážen.

Programovací partnerství se stínem 7 zvaným Rozdělení vyvíjí obrovský tlak na směřování lidstva jako celku. Tyto dva genové klíče jsou hlavní hybnou silou, která programuje způsob, jakým lidé spolupracují na úrovni skupiny. Zasahují nás mnohem hlouběji než kmenové programovací archetypy v našem genomu, které taktéž ovlivňují naši schopnost interakce. GK 7 a GK 13 kormidlují společně vědomí lidstva po dráze jeho osudu. Zatímco GK 7 nás vtahuje do budoucnosti, GK 13 nás vyzývá, abychom naslouchali své minulosti a učili se z ní. Jejich archetypální umístění v DNA odlišuje tyto dva genové klíče od všech ostatních, jako by stály nějakým způsobem mimo rámec toho, co my lidé dokážeme ovlivnit. Bitva, v níž proti sobě stojí frekvence těchto kódů, rozhoduje o naší budoucnosti. Zvláště GK 13 je jedním z nejdůležitějších ze všech šedesáti čtyř genových klíčů, jelikož představuje způsob, jakým zpracováváme svou minulost.

Nesoulad poukazuje na neschopnost oprostít se od své minulosti. Uvnitř lidského genomu se nachází knihovna napěchovaná kolektivními zkušenostmi lidstva a jen naše neschopnost pracovat s touto kolektivní pamětí nám zabraňuje opustit stále tytéž opakující se sebedestruktivní vzorce. Vzhledem k propojení shodných znaků genetického kodonu v Rodině čištění sdílí stín 13 velmi důležitou chemickou vazbu se stínem 30. Tento stín – stín Touhy – je místem, kde je schopnost naslouchat konfrontována s nezkrotnou silou našich lidských tužeb. Tento kodon, který kóduje aminokyselinu glutamin, je jedním z obrovských bojišť lidské genetiky. Stojí za připomínku, že dnes již existuje rozsáhlý soubor vědeckých důkazů, které poukazují na spojitost této aminokyseliny s rozmanitými funkcemi i poruchami lidského střeva. Můžeme tak vyvodit symbolickou souvislost mezi tím, jak účinně se vyrovnáváme se svou minulostí, a tím, jak se lidské tělo zbavuje zbytků. Síla lidské touhy, která vychází ze stínu 30, obvykle převládá nad naší schopností naslouchat vlastní minulé zkušenosti a znovu nás vede pokleslými cestami, které lidstvu jako celku již neslouží.

Tento problém je zakořeněn v oblasti lidských emocí a jeho jádrem je právě stín 30 Touha. Fakt, že touha ve své současné podobě nemůže být nikdy naplněna, ovlivňuje směr, jakým se celá lidská rasa ubírá. Navzdory všemu, co se odehrálo v naší minulosti, činíme i nadále tatáž chybná rozhodnutí a máme

neustále špatný úsudek. To vytváří celosvětovou frekvenci Nesouladu, v níž můžeme sice jasně vidět, kde jsme se dopustili chyb, ale nejsme schopni na kolektivní úrovni vykonat nápravu. Příkladem je aktuální hrozba globálního oteplování. Vidíme, jaké škody náš životní styl způsobuje, pokud jde o budoucnost planety z dlouhodobého hlediska, ale naše touhy nás zbavují energie s tím něco udělat. Každý, kdo má hlubší znalosti lidské historie, vidí cykly, které se opakují stále dokola, byť pokaždé malinko jinak. Je pravda, že dnes mají lidé po celém světě o problémech mnohem větší povědomí než kdy dříve. Nicméně toto uvědomění nepřináší změnu lidského chování. Slysíme nesoulad, který vytváříme, ale nenasloucháme mu. Nakonec pokaždé zvítězí naše emoční potřeba uspokojit své touhy. To je ve stručnosti dilema stínu 13.

Staročínský název pro tento hexagram 13 v I-t'ingu je Společenství lidí. Toto překrásné pojmenování se zdá být plné naděje a skutečně vystihuje vyšší frekvence GK 13. Avšak na nižších frekvencích člověk kvůli své neschopnosti naslouchat neustále sleduje své vlastní krátkodobé záměry, které mají pro širší společnost katastrofální důsledky. Paradoxem je, že své tužby stejně nikdy neutišíme. Sotva některou z nich uspokojíme, objeví se nová. Všude kolem slyšíme jen samý nesoulad, protože nejsme schopni naslouchat celkovému dilematu. Nejsme schopni ho vnímat na kolektivní úrovni, proto nejsme připraveni odhalit, co Společenství lidí opravdu znamená. To je důvod, proč stále programujeme své budoucí směřování (prostřednictvím stínu 7) k budoucnosti založené na rozdělení. Tím, že nenasloucháme skutečnému problému, vytváříme všemi svými činy v naší společnosti stále více rozporů.

Ze všech zděděných vzpomínek a z naší neschopnosti utvořit či najít *Společenství lidí* se na nevědomé úrovni vynořuje obrovský pesimismus. Přestáváme věřit, že jsme schopni překonat svou lidskou přirozenost a vytvořit skutečně mírumilovný svět. Historie nám poskytuje přesvědčivé důkazy. Přesněji řečeno, náš pesimismus vyvstává přímo z našich genů, poněvadž je kupodivu reálně opodstatněný – my opravdu *nemůžeme* překonat vlastní lidskou přirozenost. Naši přirozenost může překonat jediné příroda a přesně tento proces právě teď probíhá. Příroda chystá nový lidský druh. Jako celek se poučila a naslouchala své minulé zkušenosti a naším prostřednictvím učiní obrovský skok nutný k tomu, aby se lidstvo vysvobodilo ze sítě, ze které už nemělo naději uniknout. Příroda stvoří člověka, v němž umění naslouchat již nebude muset soupeřit s jeho nezpracovanými touhami. Učiní to tak, že jediným radikálním řezem touhu prostě a jednoduše zlikviduje.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 13 – SHOVÍVAVOST

Tito lidé předstírají, že jsou empatičtí a soucítí s druhými, ale zároveň pro ně nehnu ani prstem. Represivní podoba stínu může před všemi sehrát divadlo své schopnosti komukoli naslouchat, ale brzy se ukáže, že takový člověk ve skutečnosti nemá žádné odhodlání k činu. Tito lidé jsou shovívaví v tom smyslu, že nechají ostatní, aby po nich šlapali, aniž by si vzali ponaučení pro příště. Souhlasí s druhými, ať řeknou cokoli. Zaměňují naslouchání za pouhé vyslechnutí a tím se citově odšťihují od ostatních i od svého prostředí. Jedná se o jednu z nejhlubších forem potlačování emocí, která je projevem potřeby nepodlehnout na žádné úrovni cyklu střídání bolesti a radosti. Člověk tak obětuje obě krajnosti a spokojí se s falešným pocitem bezpečí.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 13 – ZARPUTILOST

Když se nesoulad manifestuje prostřednictvím reaktivní povahy, stává se úzkoprsostí nebo zarputilostí. Tito lidé s druhými nesouhlasí, ať řeknou cokoli! Zarputilý člověk uvízne ve své potřebě negativní reakce a z ní si pak vytvoří životní styl. Tito lidé jsou zcela neschopní vidět za hranice vlastních tužeb a jsou plní pesimismu. Jejich filozofie je založená na programech strachu, které zavedly lidstvo tam, kde se nachází nyní. Nejsou otevřeni možnosti reálné změny. Skrývají v sobě silně zahořklé přesvědčení o pravé povaze lidí, jež projevují nejčastěji formou vzteku namířeného zejména na ty, kdo nesdílejí jejich pohled na svět. Často pokládají za své životní poslání vyvrátit názory těch, kteří jsou v otázce budoucnosti lidstva optimisty.

DAR 13 ROZPOZNÁNÍ SPOLEČENSTVÍ LIDÍ

Schopnost rozpoznání se objevuje, jakmile si začínáme být více vědomi své emoční podstaty. Když si uvědomíme, jakými otroky svých tužeb jsme, začínáme mít pochopení pro celé lidstvo. Z tohoto neuvěřitelného rozšíření vědomí povstává dar 13 Rozpoznání. Ten se zpočátku projeví na individuální úrovni, když si uvědomíme, jak je náš názor na druhé silně propojen s našimi pocity. Jedině tehdy, když vnímáme a analyzujeme svoje osobní pocity, jsme schopni začít vidět svět objektivněji. Postupem času získáváme jasnější pochopení svých osobních záměrů a vrací se nám schopnost naslouchat druhým i světu ze širší perspektivy. Na této frekvenční úrovni si začínáme být plně vědomi tužeb, které prostupují naše tělo, a ačkoli nemůžeme udělat vůbec nic, abychom jim zabránili, už nejsme jejich obětí. Vůbec poprvé vidíme zřetelně svou osobitost a uvědomíme si, že za touhle osobností existuje ještě něco dalšího – jakési vše pozorující vědomí, které je širší než naše chápání individuality. Zde se rodí naše schopnost naslouchat.

S nárůstem schopnosti rozpoznání přicházejí mnohé dary. Můžeme mít pocit, jako by někdo roztáhl temné závěsy. Jak víme, GK 13 je archivem kolektivních prožitků, zkušeností a vzpomínek lidstva. Už nereagujeme na základě této karmické knihovny, ale začínáme vidět svou minulost v pravém světle. To, co jsme možná považovali za náhodný sled událostí, můžeme vidět jako zkušenost odvíjející se podle jasně rozpoznatelného vzorce. Když nejsme lapeni v dramatech subjektivního emocionálního ztotožňování, můžeme začít nahlížet na život pohledem mýtů. Mytické uvažování je způsob, jakým mysl interpretuje naši schopnost naslouchat tomu, co je za závojem našich tužeb. Vnímat život v jeho mytické rovině znamená rozpoznat významné archetypy, které se odehrávají v našich životech – jak v životech jednotlivců, tak v širší společné historii lidí. Když takto pochopíme svou minulost, vidíme, že individuální dějové zápletky se odehrávají jako obměny stále stejných témat. Na této úrovni můžeme rozpoznat tatáž archetypální témata v rituálech, pohádkách, legendách a mýtech všech kultur.

Jakmile přestaneme život vnímat v subjektivní emoční rovině, naskytnou se nám nové obzory niterných pocitů. Jsou první manifestací naší budoucí schopnosti transcendovat náš emoční systém – a prožíváme je souhrnně jako optimismus. Optimismus je postupně se rozšiřující vědomí v oblasti solar plexu přenesené a projektované na vnější svět. Je možné se na to podívat i opačně. Náš solar plexus se nechal prostoupit vědomím, které propojuje všechny živé formy a které nám takto umožnilo rozšířit pojetí svého já, abychom do něj zahrnuli mnohem širší skutečnost – pravé Společenství lidí. Ať už pocházíme z jakékoli kultury, jsme jejím prostřednictvím silně spjati s mýty, příběhy a archetypy, které potřebujeme ke konečné transcendenci svých emocionálních dramát. Všechny celosvětové příběhy, rituály a přesvědčení se vyvinuly z infrastruktury naší DNA, proto se tytéž vzorce v průběhu dějin objevují stále znovu bez ohledu na kulturu či geografii, dokonce i u izolovaných komunit.

Kolektivní mýty a pohádky obsahují alchymistické evoluční kódy včetně jejich různých mutací. Každý příběh vždy obsahuje temnou část přechodu, která nakonec vyústí v transcendovaný stav vědomí. Proto rozpoznání vede k optimismu. S darem Rozpoznání symboly nejenom vidíme, ale také je prožíváme ve svém životě, a proto jsou pro nás zdrojem optimismu. Každá mytická postava je aspektem duše světa a každá situace, kterou prochází, je kouskem naší vlastní genetické a duchovní evoluce. To vše je v dnešní době obzvláště důležité, protože společně jako druh procházíme mytickou zkouškou a je to možná poprvé, kdy se něco takového děje. Lidé se schopností rozpoznání instinktivně tuší, že bez ohledu na subjektivní výklady kultury postavené na strachu, v níž žijeme, tato fáze naší historie musí vést a povede k transcendentnímu skoku vědomí.

SIDDHI 13 VCÍTĚNÍ STŘED KOSMICKÉHO KRUHU

Siddhi 13 podobně jako jeho partner siddhi 7 má v sobě ukryto mnoho tajemné moudrosti. Naše DNA je neuvěřitelná materie – obsahuje veškeré vzpomínky celého lidského druhu, dokonce i dřívějších životních forem, ze kterých jsme se vyvinuli. Jakožto fraktálový zlomek samotného Boha vytváří DNA živoucí

a vibrující spojení s počátky života na této planetě. Na ještě hlubší úrovni nás propojuje se zárodkem, z něhož se zrodil sám vesmír. Právě prostřednictvím siddhi 13 můžeme tyto informace ze společné minulosti získat zpět. Jako jakýsi kosmický knihovník má toto siddhi přístupové kódy ke každé kapitole, ke všemu, co je psáno v knize života. Nehovoříme zde jen o informacích, ale především o zkušenostech. Siddhi 13 nám může odkrýt esenci prožitku, jaké to je být divokým panterem nebo jahodou či měkkýšem. To je síla vcítění.

Dnes většina lidí používá slovo vcítění neboli empatie (angl. empathy) bez porozumění jeho hlubším konotacím. Coby poměrně moderní slovo je téměř vždy zaměňováno se soucítěním (angl. sympathy), mnohem starším pojmem, který jako první použil Aristoteles. V řeči Genových klíčů představuje vcítění siddhickou vibraci a ta nemůže být uchopena myslí, protože skutečné vcítění nemá s rozumem absolutně nic společného. Předpona v- vyjadřuje „uvnitř“, zatímco sou- odkazuje významově k předložce „s“. V tomto rozdílu spočívá klíč k pochopení tohoto slova. Soucítění znamená cítění s druhou osobou, kdežto vcítění je schopností být doslova uvnitř té osoby. Většina lidí si nedokáže představit, jaké to je být v jiném člověku, proto začal být výraz vnímán metaforicky a obecně je chápán jako psychická či citová projekce na nebo do druhého. Vraťme tedy tomuto jednoduchému slovu jeho skutečnou moc. Siddhi Vcítění vyžaduje naprosté rozpuštění individuálního já. Jakmile se přestaneme identifikovat s jedinou formou, vynoří se v nás vcítění jako trvale přítomná schopnost uvědomovat si veškeré formy života. Jinými slovy, my všichni se ve skutečnosti nacházíme uvnitř sebe navzájem. Zatímco soucítění potřebuje dva, vcítění vyžaduje jednoho.

Víme už, že základem GK 13 je naslouchání. Na úrovni siddhi 13 se naslouchání stává vším, co existuje. Jako černá díra pohlcuje vše, co do ní vstoupí – prostor, čas, úplně všechno. Nakonec se naslouchání stane natolik totálním, že sloučí subjekt a objekt v jedno, a tak se vytrácí sama koncepce naslouchání. To nám poskytuje alespoň náznak pochopení, co siddhi Vcítění opravdu znamená. Pro zajímavost můžeme zmínit, že kolektivní vědomí mělo vždy z čísla třináct obrovský strach. V tradičním folklóru získala třináctka špatnou pověst kvůli tarotovým kartám, v nichž symbolizuje kartu Smrt. Tyto starobylé ezoterické symboly v sobě však obsahují pozůstatek původní pravdy. Vcítění je opravdu smrtí – smrtí odděleného já, která odhaluje skrytou povahu lidstva. Vcítění je tím nejautentičtějším smyslovým orgánem lidstva, ale nemůže fungovat prostřednictvím jednotlivce – jediné v rámci společenství.

Siddhi 13 se spolu se siddhi 7 navzájem programují prostřednictvím času. GK 13 jako depozitář minulosti programuje budoucnost lidstva a GK 7 zase minulost. Toto tvrzení se může zdát nesmyslem, avšak na siddhické úrovni je samozřejmou pravdou. V této rovině vejce i slepice existují jeden v druhém a jsou si navzájem příčinou. O budoucnosti uvažujeme jako o něčem nejistém, ale ve skutečnosti je stejně tak nejistá i minulost – ta totiž závisí na tom, jak si ji pamatujeme. V tom spočívá síla mýtů – mohou vzít jeden okamžik nebo celou řadu událostí v čase a učinit je nesmrtelnými. Se schopností vcítění získáváme přístup k semínku, z něhož vzešly všechny známé mýty. Vcítění však zachází ještě dále a více do hloubky než mýty, jelikož sjednocuje protiklady, a tím přináší konec veškerým příběhům. Vcítění je stav vědomí mimo rámec času, přestože čas zahrnuje. To je opět symbolizováno tajemstvím čísla třináct, které reprezentuje střed velkého kruhu dvanácti, je mystickým číslem grálu stojícího uprostřed kulatého stolu či Krista obklopeného dvanácti učedníky. Jedná se o číslo pavoučice Arachné, mystického třináctého znamení zodiaku. Arachné sedí ve středu pavučiny stvoření a svýma nohama setrvává ve stavu nepřetržitěho vcítění do všeho, co je.

Před dosažením siddhického stavu se střetáváme s obrovským strachem, který je nutné zpracovat. V případě siddhi 13 se jedná o kompletní vstřebání veškerého nesouladu vycházejícího ze stínu 13. Člověk si tento strach interpretuje jako prožitek pocitu, že je odříznut od všeho, co je živé a hřejivé. Jedná se o ledově studenou oblast, ve které je osamělost vnímána jako utrpení. Avšak pročištěním této zkušenosti otevírá siddhi 13 své oči a pohlíží na nový svět – svět, ve kterém byla minulost zázračně přetvořena ve zcela novou šťastnou budoucnost. Na tomto místě bychom mohli připomenout, že tento genový klíč je součástí Rodiny čištění. Siddhický stav vědomí nás zbavuje lidské závislosti na touze a říká se, že duch se poté již nevrací na zem, ale zrodí se ve vyšších sférách existence. Neberme toto jako doslovný výklad, ale spíše jako metaforickou interpretaci toho, k čemu u takovýchto osob dochází. Všechny slavné ezoterické popisy – karma, znovuzrození a spravedlnost – musí být metaforické, nikoli doslovné, jelikož pravý siddhický stav nelze vyjádřit slovy. Ve stavu univerzálního vcítění vstupujeme do středu lidské rodiny a sjednocujeme se se vším, co je, v jednu bytost.

Jedinci, kteří procitnou do pravdy svého vědomí díky tomuto siddhi, se stávají majáky, které žijí dál v naší historii. Naučili se nejmocnějšímu umění ze všech – umění naslouchat. Pobývání v přítomnosti takového člověka nás uzdravuje tím, že jsme vyslyšeni. Naslouchání na této úrovni už není pasivním jevem. Ve skutečnosti je to velmi účinná očista aury. Když nám naslouchá velká kosmická matka, všechny naše strachy vyplují na povrch a jsou s láskou přijaty až do jejich úplného zapomnění. Tito lidé jsou těmi nejmocnějšími šamany – mohou v nás otevřít brány minulosti tak doširoka, že začneme sami sebe vnímat jako úžasnou kosmickou nádobu, nikoli jako jediný bod uvnitř této nádoby, se kterým se naše vědomí ztotožňuje. Mohou nám ukázat, že všechna stvoření a tvorové přebývají v nás a že když se dostatečně otevřeme kolektivní minulosti, spatříme zároveň naši společnou budoucnost. Pro tyto lidi je posvátný stav dokonalosti zvaný Společenství lidí neměnnou a zjevnou realitou.